

Semmi hamu

*Beejtettem egy barackmagot a tiszta
fémhamutartóba. Beavatást kísérő
éles kongatás hangzott fel, epifánia
ígérete, pedig a gyümölcstelen csonthéj
érintkezett csak a hamuvá lett élvezet
tartóöblével, mintha valami csónakba
ereszkedett volna, egy vitorlátlan sodródás
előérzetébe, ami új kaland helyett
megunt, saját, fel nem ismert közegekbe hív.
Így kéne temetni is. A hústalan csont már
semmit nem szennyez, a hallgatás tornyán
tiszttára szopta a madárcsőr, és a
hamvveder is csak egy kedélyes délutánt kísérő
pöfékelés tisztulóhelye, a filterig szívott
lélek szélvédője, egybetartani a szétesés
előtt a porrá lett emlékek tömbjét. És
gongatás, semmi hamu, mikor a
csont beérkezik.*

Dévérkeszeg

*Álmomban búcsúzásképp egy halat
tettél a tenyerembe. Dévérkeszeg
lehetett, mert nászkiütések borították
a fejét. Hátélvonala meredek,
a dorozsmák egy fénykép fakuló
raszterpontjai a kivehetetlen arc körül.
Az egész tenyérforma, mintha
egy kézfogáshoz nem lenne test. Alig
mozgott a szád, nem hallottalak jól, átadtad,
ami belőled rám tartozik. Ennek ikrára
kellene mennie, nincs víz, én meg tarthatom
itt. Büntudat fogott el, mint mikor
a folyón az ár nem tud elég lassú lenni.*

*A háta ólomszürke, oldala agyagsárga,
hasa fehér. Ha most elejtem, egy
életen át fejre állva szűrcsölheti
az iszapot.*

C Z I L C Z E R O L G A

A hal kérdése

*Tán a hajó vagy magad egy vakmerés
vitorlád vagy vízlakó lennél te is és
csak lubickolsz hal halvéred vezérel
bár ezt cáfolja rajtad két pulóver*

*s hőigényed s nem titkolt víziszonyod
leér-e lábad kérdezte s lebukott
rácsos szárnyaival csengetni se kell
a házba a kapu egészen közel*

*bent ágy fotel s a betontenger ázott
árnyékkal mely evickélni látszott
a hátam mögött hullámra hullám*

*lapozott versekkel nyitva a könyvem
száraz lábbal megjártam el se mentem
érkezem és levonom vitorlám*

A torony órája

*Elfordítom a falakat kifele
nézzen portrém portréd szekrény kép fiók
lassacskán gördüül évre év kereke*